



ע"פ 2454/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2454/18

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת המערער לדחיית מועד תשלום הפיצוי

בשם המערער:

עו"ד מנחם רובינשטיין

בשם המשיבה:

עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. המבקש הורשע בביצוע עבירות מין ב- 8 מתלוננות וביום 6.2.2018 נגזר דינו (תפ"ח 52345-07-15). במסגרת גזר הדין הושתו על המבקש עונשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ותשלום פיצויים ל- 8 מתלוננות בסך כולל של 235,000 ₪. מועד תשלום הפיצויים נקבע בגזר הדין ליום 5.7.2018 מתוך התחשבות בטענות המבקש כי הדחייה דרושה לו כדי להתארגן ולעמוד בתשלום. לבקשתו, דחה בית המשפט המחוזי את מועד התשלום פעם נוספת, ליום 5.8.2018. המבקש הגיש בקשת דחייה נוספת של מועד תשלום הפיצויים בחודשיים ימים, אשר נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 25.7.2018.
2. המבקש לא השלים עם ההחלטה האמורה והגיש עליה את הערעור שבפניי, במסגרתו טען כי כל כספו מעוקל על ידי בא כוחן של המתלוננות במסגרת תביעות אזרחיות שהן הגישו נגדו. המבקש הדגיש, כי מטרת בקשתו איננה להתחמק מתשלום הפיצוי אלא אך לאפשר לו לגייס כספים כדי לעמוד בו.



בתגובת המדינה נטען כי "ספק האם יש למערער זכות ערעור על החלטת בית המשפט קמא, או שמא נדרשת כאן רשות ערעור", שכן המבקש הגיש ערעור על גזר הדין אשר אינו עוסק ברכיב הפיצוי ומכוון כנגד עונש המאסר בלבד. מכל מקום, נמסר כי בקשות לדחייה של מועד תשלום הפיצויים יש להפנות לגורם המתאים והמוסמך לכך, הוא המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (להלן: המרכז לגביית קנסות או המרכז). כן נמסר, כי המדינה הביעה את הסכמתה לדחיית ראשונה בת 150 ימים בכפוף לכך שהפיצויים ישולמו כמקשה אחת, וכי אין היא רואה סיבה לדחייה נוספת אשר תגרום לפגיעה במתלוננות.

3. לאחר עיון הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. מבלי צורך לנקוט עמדה בטענת המדינה לגבי זכות הערעור במקרה דנן, ברי כי דרך המלך בפני המבקש לדחות או לפרוס תשלום פיצויים שנפסקו לטובת נפגעי עבירה היא פניה למרכז לגביית קנסות (ע"פ 3116/13 קבלאן נ' מדינת ישראל (15.10.2013), פסקה 18; ע"פ 8714/17 טגנה נ' מדינת ישראל (15.6.2018); ע"פ 4200/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה י"ג (21.8.2013); ע"פ 2951/12 ביאדסה נ' מדינת ישראל (2.8.2012), פסקה 14; ע"פ 6452/09 עלי נ' מדינת ישראל (22.7.2010), פסקה 10), והדברים אמורים במיוחד כאשר אין בפני בית המשפט ערעור בנוגע לחיוב בפיצויים. ההיגיון הוא בכך שלמרכז כלים טובים מאלה הנתונים בידי בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם, וככל שהמרכז ימצא כי יש לחייב סיבות המצדיקות זאת הוא יורה על דחיית מועד התשלום או פריסתו.

4. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ' באב התשע"ח (1.8.2018).

ש ו פ ט